

aprofitant els detrits al·luvials, fàcils d'excavar i prou consolidats per evitar solsidetes indesitjades. El mas del Cegato és el més a prop que té. A l'altra banda de riu: el cingle dels Corbs, el del Bou i el pany de la Costa del Vent, amb alguna feixa cultivable i una barraca de volta.

A frec del barranc s'endevina una era minúscula on la família que habitava la cova batia els escassos cereals que obtenia conreant alguna feixeta.

Pel que fa a la cova, es pot veure la porta d'entrada, encara que solcida com la resta de l'habitatge. Més amunt que la cova, al mateix marge i a poca distància, són les clotxes de la Matarreixa. En altres coves d'aquesta zona com ara: la cova de Pipa, Meló, Garrofera o del Moro, no hem pogut comprovar la seua utilització com habitatge permanent, encara que si que han estat utilitzades molt sovint com a refugi de pastors.

Vida de subsistència i mínima expressió de l'habitatge rural covarxi. Les anècdotes següents ens palesen aquesta vida fràgil i precària:

Taruc tenia l'habilitat d'entomar com un gos el que li llançaven. Anava al mas del Cegato i els deia als xiquets que ell faria de gos i que li tiraren les faves cuites que hi havia a l'olla. Els nens, entre rialles, captivats i fascinat per la destresa de Taruc, no paraven de llançar-li faves. Aquesta tècnica d'entomar amb la boca no és gens fàcil -qualsevol pot comprovar-ho- tanmateix, aquest se n'aprofitava per alimentar-

se.

La mestressa del mas ans esmentat, quan pastava, cantava una cançó ben coneguda per aquesta partida "*Chocolate con canela toman los caballeros, también se lo tomarían los sastres y zapateros*". Taruc, d'amagat, l'observava atentament. Tant bon punt treia els còcs del forn i se n'anava a casa, tot esperant que el pa estigués cuit, es llançava amb celeritat dins la caseta del forn per furta-li algun còc, coqueta amb sal o llonguet per poder omplir el païdor.

També és força coneguda la contestació de Taruc quan li preguntaven de què vivia. Contestava "*la dona i jo ens fotem moltes pardalades*" és referia, és clar, a un altra forma de paliar la fam; caçava tota mena de pardalats i tords, abundosos per aquest lloc perifèric.

LA COVA, CASETA O FORAT DE SOLSONA (Coordenades U:T:M 504641)

Podem trobar-la al marge dret del barranc de Mas de Moliner. De difícil accés per la vegetació que hi ha pel voltant, però és visible la porta d'entrada a la part superior del terror.

Una vegada hi som, podem observar: els llindars de fusta, algun vestigi de ciment en la porta, el forat d'un fumeral que ja ha caigut, la llar de foc, i unes andanes per mantenir els canyissos de les figues. Seguint el terror i també solsidetes, eren les dependències per al matxo i la resta d'animals domèstics.

Cal dir també que dalt de la cova hi ha una lluïssa on assecaven les figues, aliment bàsic d'aleshores.

Andanes en l'interior de la cova de Solsona

Interior de la cova de Solsona

Cova de la Garrofera

Interior de la cova de la Garrofera